

Glas Naroda

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

ŠTEV. 139.

NEW YORK, V SREDO, 14. JUNIJA, 1905.

LETNIK XII.

"Hrvatstvo" v službi italijanske iredente.

Italijanski "hrvatski" "Narodni List" molči in
priznava, da se hrvatski ameriški delavci izko-
ričajo v prid italijanske iredente in v svojo
lastno škodo ter sramoto.

SEDAJ KO JE IZKORIŠČANJE HRVATOV NA DOSEDANJI NAČIN
ONEMOGOČENO, PRIHAJAJO NA DAN OBUPNE LA-

ŽI "NARODNEGA LISTA".

Ko smo nedavno objavili članek, s rodnost in vero. To društvo je dalo katerim smo hrvatskemu narodu od- tudi enemu istemu Hrvatu Majencu prič oči, da je toneno po večletnem \$10 podporo, katerega je Italijan Zotti vsestranskem izkorisčanju izvedel, iz samega "rodnoljnja" vrgel na ulice ogromne žrtve je moral dopri- nati svojem zakletvenem sovražniku Italijanu Francesku Zottiju, so bili uverjeni, da je zanikanje naših z do- kazi podprtih zatrdil nemogoče.

Sedaj nam vse one navežde potru- juje list, — kjer se ne sramuje nositi imen "Narodni List" — in koji je kot lastnika izkorisčevalen nezre- nega hrvatskega naroda, dosedal tako smesno vedi ameriške Hrvate za nos, da se zancore sedaj Italijan Zotti iz dne svoje podle duše smejati za nos, vodenim Hrvatom ter jim dajati pri- imke "porchi Croati" itd.

V svoji 140. številki skuša se ita- lijanski "Narodni List" zagovarjati, češ, da ameriški Hrvati niso žrtve italijanske iredente v obliki Zottija.

Toda to storiti le z osobnimi napadi na osobo Mr. Frank Sakserja, kjer jedini je izposloval, da Italijan Zotti

sedaj ne more več gultiti nezavednih Hrvatov na ta način, da odvzame neugovoren hrvatskemu delavcu kar po \$12 pri jednem prekomorskom potu,

ter mu vrhu tega že dokazuje, da skrbti za njega, da čuva Hrvate pred goljenjem itd.

Sedaj, ko je Zottiju za vedno one- mogozna fabrikacija Italijanov iz uhogli izkorisčanih Hrvatov, njegove- mu laži-hrvatskemu "listu" ne pre- ostaja drugo, nego da ečili kakor poskarbi za njega, da čuva Hrvate pred

čudom, da se morajo celo isti Hrvati, ker Francesco Zotti je vodil več let

Škandal postaja večji. Korupcija pri vladni.

VLADINI URADNIKI POLJEDEL-
SKEGA ODDELKA SO PORE-
ČALI ŠPEKULANTOM
TAJNOSTI O STA-
NU PRIDEL-
KOV.

Za tajna štatistična poročila dobivali
so uradniki nagrada v gotovini.

NADALJEVANJE PREISKAVE.

Washington, 13. junija. Škandal v vladinem poljedelskem oddelku, kjer je nastal vsled izdajanja tajnosti glede uradnih poročil o stanju bombaže, postaja večji, nego je bilo prvotno domnevati. Razni uradniki so namreč kraj poročil o stanju bombaže objavljali tudi druge štatistične podatke o raznih poljskih pridelkih, s katerimi se mnogo špekulari. Vse to so naravnova storili proti plačilu, radi česar bodo treba po tajniku Wilsonu odškodnine.

Casopis po večini dvomni, da bodo mirovna pogajanja uspela. Ako pa pride do sklenitve miru, to za Rusijo tudi ne bodo sramota, treba se je orzete le na Francijo. In tudi Rusija

je že imela večkrat nesrečo v vojnah;

tako je bila premagana od Poljaku-

na tudi od Litvinov, teda ob državi

sta se; rusa.

Mnogo ljudi, kjer so bili dosedaj

za mir, je pa spremeno svoje mne-
nije in so sedaj za nadaljevanje voj-

ne.

Japonska dosedaj še ni sporočila

Rusiji, kjeraj in kje naj se snidejo

ruski pooblaščenci z japonskimi.

Singapore, 14. junija. Ruska kri-

žarka Dnepr je te dni v Malajskih

ožih ustavila nizozemski parnički Flo-

res, kateremu je izročila 41 mornarjev

in pošto angleškega parnika St. Kl-

ida, katerga so Rusi potopili, ker je

vozil kontrebando z Japonce.

Tokijo, 14. junija. Rusi so dne 11.

t. m. nekaj časa bombardirali vasi

Vingeheng, Ersihliapao in Shufangtag-

O izgubala se ne poroča.

Petrograd, 14. junija. General Li-

njevič poroča:

"Japonci so pričeli dne 9. t. m. z

napadom, tako da so napredovali v

velike koloni po mandarinške cesti.

Zoper druga kolona je napredovala

izčisto od ceste in zasedla desni breg

reke Kui."

* * *

Washington, 13. junija. Rusija, ka-

kor tudi Japonska sta privolili v pred-

sednikov predlog, katerega je poslal

Rooseveltu ruskej in japonskej vladi.

Japonski poslanik Takaheira vročil je

predsedniku pismen odgovor, dočim

je ruski poslanik Cassini odgovoril v

imenu svoje vlade ustreno ter zago-

toval, da bodo vlada sama pismeno

odgovorila.

Grofca potem opisuje pogovor s

žensko iz ljudstva, ki je prišla k grofici,

da jo prosi podpore. Žena je

vpričala grofici: "Je-le kaj vesti?"

Bogot, 13. junija. Rusija, ka-

kor tudi Japonska sta privolili v pred-

sednikov predlog, katerega je poslal

Rooseveltu ruskej in japonskej vladi.

Japonski poslanik Takaheira vročil je

predsedniku pismen odgovor, dočim

je ruski poslanik Cassini odgovoril v

imenu svoje vlade ustreno ter zago-

toval, da bodo vlada sama pismeno

odgovorila.

Grofca potem opisuje pogovor s

žensko iz ljudstva, ki je prišla k grofici,

da jo prosi podpore. Žena je

vpričala grofici: "Je-le kaj vesti?"

Bogot, 13. junija. Rusija, ka-

kor tudi Japonska sta privolili v pred-

sednikov predlog, katerega je poslal

Rooseveltu ruskej in japonskej vladi.

Japonski poslanik Takaheira vročil je

predsedniku pismen odgovor, dočim

je ruski poslanik Cassini odgovoril v

imenu svoje vlade ustreno ter zago-

toval, da bodo vlada sama pismeno

odgovorila.

Grofca potem opisuje pogovor s

žensko iz ljudstva, ki je prišla k grofici,

da jo prosi podpore. Žena je

vpričala grofici: "Je-le kaj vesti?"

Bogot, 13. junija. Rusija, ka-

kor tudi Japonska sta privolili v pred-

sednikov predlog, katerega je poslal

Rooseveltu ruskej in japonskej vladi.

Japonski poslanik Takaheira vročil je

predsedniku pismen odgovor, dočim

je ruski poslanik Cassini odgovoril v

imenu svoje vlade ustreno ter zago-

toval, da bodo vlada sama pismeno

odgovorila.

Grofca potem opisuje pogovor s

žensko iz ljudstva, ki je prišla k grofici,

da jo prosi podpore. Žena je

vpričala grofici: "Je-le kaj vesti?"

Bogot, 13. junija. Rusija, ka-

kor tudi Japonska sta privolili v pred-

sednikov predlog, katerega je poslal

Rooseveltu ruskej in japonskej vladi.

Japonski poslanik Takaheira vročil je

predsedniku pismen odgovor, dočim

je ruski poslanik Cassini odgovoril v

imenu svoje vlade ustreno ter zago-

toval, da bodo vlada sama pismeno

odgovorila.

Grofca potem opisuje pogovor s

žensko iz ljudstva, ki je prišla k grofici,

da jo prosi podpore. Žena je

vpričala grofici: "Je-le kaj vesti?"

Bogot, 13. junija. Rusija, ka-

kor tudi Japonska sta privolili v pred-

sednikov predlog, katerega je poslal</

"GLAS NARODA"

List slovenskih delavcev v Ameriki.
Urednik: ZMAGOSLAV VALJAVEC.
Lastnik: FRANK SAKSER,
109 Greenwich Street, New York City.

za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta 1.50
Za Evropo, za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" " četr leta 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve stevilki.

"GLAS NARODA" izhaja vsaki dan v temski nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.

Denar naj se blagevoli pošiljati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznamo, da hitreje najdemo naslovna. — Dopisom in pošiljanjem naredite.

"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 3795 Cortlandt.

Roosevelt in nove države.

V Zjednjih državah živeči Norvežani so sklenili nabrati nad stotisoč podpisov, da tako pridobi predsednika Roosevelta za to, da pripozna njihovo domovino, kjer se je ravnokar odločila od Svedske, kot samostojno in neodvisno državo. Kot sodžavljani naši Norvežani moramo njihov čin obdelovati ter jim želite kar največje sveto pri njihovem delovanju. Toda v kolikor nam je pozvana nasa vlašča, moramo odprtisno izjaviti, da se nam dozide žudnina, ker washingtonska vlašča že sedaj ni pripozna Norvežke kot neodvisno državo, tem bolj še, ako pomislimo, da je Norvežka sedaj provizorična republika, katero pa ostane tudi v bodočnosti.

Razlogi za pripoznanje kake nove države so zelo jednostveni. Nova država mora imeti organizirano vlado, glavno mesto in vojašta. Norvežka se zameva braniti. Toda kraj tega so nam pozmani srečnici pripoznanja novejih držav, kateri niso imeli že organizirane vlade niti vojašta. Norvežka je tako dobro organizirana, da se z njo niti Zjednjene države same ne morejo meriti. Toda naravnost: Pripoznanje Norvežke od strani neše vlade in iz katerikoli užrokov ne bilo po volji Anglije, Rusije, Nemčije, Francije ali katerokoli druge države. In vseled tega smo hitemi.

K sevi pa imamo na razpolago prečuden slušnjak, kjer nam dokazuje, da je bilo Roosevelt pri pripoznanju novih držav zelo hiter — tako je bo. Ali ni republika Panamo takoj pripoznel in je eno branil pred Colombijo? Ali je njo pripoznel 24. na potem, ko je — v Washingtonu pripravljena — "revolucija" ospela? Kar je pa vijalo za Panamo, naj velja tudi za republiko Norveško!

Radi tega bi bilo svetovati Norvežanom, da svetjej pristoji omenjeni Panamo, — morda se bodo potem v Washingtonu sramovali in ne bodo oddali njihove prošnje.

Azijske velesile.

Anglia, Amerika in z njima zajedno tudi Nemčija so že triumfirale, že, sedaj, ko znagnajo Japonsko, ki Rusiji in Aziji odzvonijo. Imenovane države so že izdelovalo svoje naštete, katero si bodo dodeli izčisto Aziju po starem indijskem vzoru. Toda sedaj po ruskem porazu pri Tsushima je napravil ves svet — iz Rusije in Japonske izvedel, da so japonskih držav ostale blamirane in da sta pri Tsushima Japonska in Rusija potom medsebojnega boja porazili — Anglija in njeno pristaša.

Včeraj smo v "Glasu Naroda" priboheli, da je ugledni ruski list "Novi Vremec" priborjal ustavnovitev zvezne med Rusijo in Japonsko pod geslom "Azija Azijcem" in da Japonska pripozna Rusijo kot azijsko velesilo.

Z drugimi besedami se pravi to, da si boda Rusija in Japonska Azijo delili tako, da bodo Japonska ves izčisto del Azije, dočim bodo vladala Rusija v centralni Aziji in pred vsem v Indiji. Na ta način bodo Japonska dovolj prostora za svoje razširjanje in gojitev svoje politike, dočim bodo Rusija najvažnejše luke na celini in ves del kavkaska, ozirama indo-evropskega prebivalstva. Azije — vse to na račun dosedanjih "najboljših" prijateljev Japonske: Anglije in Nemčije ter deloma tudi Francije.

V očigled vsemu temu, kjer tudi znakom, da se Japonska čudovito hitro približuje Rusiji ter da se strinjajo s to politiko, se angleško časopisje že sedaj v strahu povprašujejo: kje ostanejo ostale države, ktere imajo v Aziji svoje "koristi"? kje ostanejo v

prvej vrsti Anglia, potem Francija in tudi Nemčija?

Anglia deluje z vsemi silami na to, da ne pusti Rusiji približati se do njenih indijskih mej. — toda sedaj, sred ruskih neprilk je zvedela, da gradi Rusija železnico v Afganistan in smatra to sovražnim činom. Kje ostanejo Anglia, Francija in Nemčija s svojimi posesti v iztočnej Aziji, in kje ostane — Amerika s svojimi željami postati vladar na Pacifik, sedaj, ko se spremati Rusija in Japonska, da zavladati na Pacifiku, katero sta si takoreč roka v roki priborili v bitki pri Tsushima, ktere sta bili Anglia in Amerika tako veseli? In vrhu tega prihaja kakor načas ali po "naključju" zajedno s člankom "Novoje Vremec" na svetu tudi članek Japonskega profesorja Tomizu (Glej včerašnjo številko "Glasa Naroda"), kjer naznaja svojim rojakom, da je Amerika srovnal Japonske, dočim je Rusija njen prijatelj!

In to pride do delitve Azije, se bodo tvrdila Rusiji in Japonski oziroma na Anglijo, Ameriko in Nemčijo, ktere z vsemi svojimi silami in moričami ne pridejo do živoga niti Japonske niti Rusiji. Vse zgornj imenovane države se morajo bodovali na nizjškim velesilama bližati le po morju, dočim na bližanje po kopnem niti v počev ne more priti. In kako je bližanje po morju, nam zoper najboljši dokazuje bitka pri Tsushima. Pač pa bodo kazki nekoč gospodarili na indijskih poljanah ter mali Japonci na Pacifiku in potom bodo Anglia in njeni pričasti vedeli, da sta v bitki pri Tsushima zmagali tako Japonska, kakor tudi Rusija.

Politika neverjetnosti

Dvakrat so v zadnjem času Nemci naznali svoje težnje glede na slovenske dežele.

Pri debatah o italijanski fakulteti

v Roveretu so Nemci odkrito izjavili,

da ne puste italijanskemu vsečilščaku

v Trstu, ker smatrajo Trst in dežele,

ki so med Trstom in med severnimi

Nemci, za nemško, ne se sedajo, pa

so vso priljubilo posest. Nemški poslane

dr. Erler je govoril zoper italijansko fakultete sploh, ker hočejo

vreto vse to emeži Nemci spraviti pod

svoje vpliv. Skliceval se je na Fran-

coze. Na Francoskem je na stotisoč

Italijance, pa jih vendar ne dajo

vsečilščaku, ker hočejo celo državo

podpravociti. In zato je izjavil, da

glasuje njegova stranka zoper vsako

italijansko vsečilščko v Avstriji, bo-

disi kjerjeli. Iz istega razloga bodo

Nemci podpirali vsečino tudi vse slav-

janske selske težnje.

Druži so pokazali to ob Schiller-

jevih slavnosti. Od zgoraj del se je

ukazalo, da morajo tudi Slovenske slavi-

ti posnika, za katerga se Nemci

ozrajuje edino le iz svojih narodnih

vrakov. In zato, so primorali tudi

slovensko mladino, da je proti sloven-

ju narodnemu mišljenu delata šta-

faže velemenski težnjem, ki hočejo

zadružiti Slovenske književnike v

Avstriji. — "Grazer Tagblatt" se je

po norejval iz slovenske književnosti

zadružiti, kar bilo vse, kar se je v slo-

venskem slovstvu doslej napisalo, nič-

vrede in barbarsko, in ravno ti lju-

de pripeljalo Slovence, da naj vle-

žejo triunnferske vozove vsakemu

najboljšemu bolji ali manj nacionalne-

mu književniku!

Druži so pokazali to ob Schiller-

jevih slavnosti. Od zgoraj del se je

ukazalo, da morajo tudi Slovenske slavi-

ti posnika, za katerga se Nemci

ozrajuje edino le iz svojih narodnih

vrakov. In zato, so primorali tudi

slovensko mladino, da je proti sloven-

ju narodnemu mišljenu delata šta-

faže velemenski težnjem, ki hočejo

zadružiti Slovenske književnike v

Avstriji. — "Grazer Tagblatt" se je

po norejval iz slovenske književnosti

zadružiti, kar bilo vse, kar se je v slo-

venskem slovstvu doslej napisalo, nič-

vrede in barbarsko, in ravno ti lju-

de pripeljalo Slovence, da naj vle-

žejo triunnferske vozove vsakemu

najboljšemu bolji ali manj nationalne-

mu književniku!

Druži so pokazali to ob Schiller-

jevih slavnosti. Od zgoraj del se je

ukazalo, da morajo tudi Slovenske slavi-

ti posnika, za katerga se Nemci

ozrajuje edino le iz svojih narodnih

vrakov. In zato, so primorali tudi

slovensko mladino, da je proti sloven-

ju narodnemu mišljenu delata šta-

faže velemenski težnjem, ki hočejo

zadružiti Slovenske književnike v

Avstriji. — "Grazer Tagblatt" se je

po norejval iz slovenske književnosti

zadružiti, kar bilo vse, kar se je v slo-

venskem slovstvu doslej napisalo, nič-

vrede in barbarsko, in ravno ti lju-

de pripeljalo Slovence, da naj vle-

žejo triunnferske vozove vsakemu

najboljšemu bolji ali manj nationalne-

mu književniku!

Druži so pokazali to ob Schiller-

jevih slavnosti. Od zgoraj del se je

ukazalo, da morajo tudi Slovenske slavi-

ti posnika, za katerga se Nemci

ozrajuje edino le iz svojih narodnih

vrakov. In zato, so primorali tudi

slovensko mladino, da je proti sloven-

ju narodnemu mišljenu delata šta-

faže velemenski težnjem, ki hočejo

zadružiti Slovenske književnike v

Avstriji. — "Grazer Tagblatt" se je

po norejval iz slovenske književnosti

zadružiti, kar bilo vse, kar se je v slo-

venskem slovstvu doslej napisalo, nič-

vrede in barbarsko, in ravno ti lju-

de pripeljalo Slovence, da naj vle-

žejo triunnferske vozove vsakemu

najboljšemu bolji ali manj nationalne-

mu književniku!

Druži so pokazali to ob Schiller-

jevih slavn

Nesrečnica.

POVEST.

(Dalje.)

— Vi mi morate pomagati, izpre-
govoril je, nepotrežljivo bobnajoč s
pričo na mizi. Pojdite, poprosite zame
Ivana Matvejča.

— Jaz naj bi prosila za Vas? Za-
kaj? Cemu?

— Poprosite zame . . . vsaj vam
vendar nisem priča. Dolže me . . . jed-
no besedo utegnil bi zgubiti svoj kruh
in tudi vi.

— Pa kako moram iti k njemu? Ali ga smem nadlegovati?

— Kaj se! Vi ga imate pravico
nadlegovati.

— Kako pravico, Ivan Demjanji?

— Ne delajte se tako nevedini . . .
On Vam ne more odreči, iz vaših uzo-
rovok ne. Ali mi ne razumete?

— On mi je predizroč pogledal v oči,
jaz sem čutila, da so moja lica zarude-
la. Sovražito in prezirje vzdignili
sta se v meni, poplovili me kakor vul-
ovi in utopili.

— Da, jaz vas dobro razumem, Ivan
Demjanji, odgovorila sem mu nazad-
ne. Moj glas zdel se je meni samej ne-
znan: — a jaz ne pojdem k Ivanu Ma-
tvejču; in tudi za vas prosila ne bom.
Ce kruh izgubim, naj ga izgubim.

— Gospod Ratč se je tresel, zaškrpjal
je z zobmi, in stisnil je pest.

— No le žakaj, carevna! jedjal je
hrinavo, — tega ti nikoli ne pozvalim.
— Še tadan ga je poklic Ivan Ma-
tvejč k sebi, žugal mu je s palice, s ti-
sto palice, katero je jedenkrat zamena-
nil za svojo z vojvodo Larochefon-
caultom in kričal je nad njim v slabej
ruščini: "Vi ste slaper, goljuf, in oder-
ni! Kar proš vas sezenem."

— Ivan Matvejč vendar ni pognal
Ratč, se celo službe mu ni odpovedal.
Pa moj očim je držal besedo! nikoli mi
teta ni pozval.

— Žažela sem opazovati neko premo-
no na Ivan Matvejča, začel že žalovati
dolgočiniti se, zdravje mu je pešalo.
Njegov svetki obraz je porumenil in
zgnanbil se, in spredaj izpal mu je je-
den zob. Čustil je setju, in mi se več
pokazal pri gostilni, katere je dala-
j kmetom, brez udeležbe duhovnega-
stva, "sans le concours de clercs,"

(Brez udeležbe duhovnega). Pri ta-
kih gostijah je Ivan Matvejč z roži
čimbinej ljsknlj řekl k kmetom v so-
bano ali na balkon, in dotaknivši se z
ustnimi kožnimi z vodko navogril jih
blizu takole: "Vi ste zadovoljni z mo-
jimi narelbami in jaz z vašo marljiv-
stvo; v istini me to jeko veseli. Mi vse
smo bratje; še neročni smo vsi jed-
nak; tedaj piju na vaše zdravje!"

In prikloni se je njim, kmetje so se pa
nuklonili njemu do pase na do fal,
kar je bilo stroge prepovedano. Gost-
je so se nadaljevale, kakor poprij. pa
Ivan Matvejč se ni več prikazal svo-
jim podložnikom. Včasih pretrejal je
moje čitanje s klicem: "La machine
se détraque! (Stroj ne gre več v redu,
In Cela se gate!)" (kvare se.) Njegovo
svitlo, kamenite oči so potemnele in se
tako rekoč pomanjšale; bolj pogostoma
je zadrelal, kakor poprij, in težje je
dihal. Samo njegovo obnašanje proti
meni se ni izpremenilo, pridržalo je
se nekak vitezko udovljivosti. Dasi tu-
di težko, vendar mi je vselej, kadar
sem prisla in kadar se mišla, podal ro-
ko: mesto "Suzon", imenoval me je
"ma chere demoiselle", ali pa "mon
Antigone." (Draga gospica, moja
Antigona.) M. le Commandeur umrl je
dve leti po smrti moje matere; vidi-
se je, da je njegova smrt že bolj potr-
la Ivan Matvejč. Njegov sovrstnik je
odsel: to ga je prestršilo. Pa jedina
zastava gospoda Commandeura bila je
da je vselej zaklical: "Bien jone,
mal renssi!" (Dobro ste izrali ali brez
uspeha.) Kadar je Ivan Matvejč napalk
samil, igraje bilard z gospodom Ratčem
in da je kader se je Ivan Matvejč obr-
nil k njemu s kakim vprašanjem, ka-
kor: "N' est-ce pas, M. le Commandeur
est Montesquieu, qui a dit cela dans
ses lettres persanes?" (Kaj ne gospod
Komandeur to je izrek Montesquieu
v svojih perzijskih pisilih) razbil
polno žlico juhe po srajci, in bistru-
muno mu odgovoril: "Ah Monsieur,
Montesquieu? Un grand ercivain,
monsieur, un grand ercivain!" (Ah gos-
pod Montesquieu, velik pisatelj,
gospodine, velik pisatelj.) Samo jeden-
krat, ko je rekel Ivan Matvejč da:
"les theophilantropes ont eu pourtant
du bon (Bogo in ljudomilni o imeli ven-
dek nekaj dobrega v sebi), zaklical je
starce z nemirni glasom: "Monsieur
Njih začetnik, in pospešitelj te družbe,
de Kulontouskoi! (on se namreč v pet
in dvajsetih letih ni naučil prav izgo-
varjati imena svojega gospodarja) Mon-
sieur de Kolontouskoi! Leur fundate-
ur, l' instigatore de cette secte, se La
Reveillere Lepeaux etait un bonnet
rouge!" (Gospod Kolontouskoi! Njih
začetnik, in pospešitelj te družbe, ta
La Reveillere Lepeaux, je bil rdeče-
kapar.) Jaz sem se vedno žudila kako
mnogo je znal Ivan Matvejč — in ka-
ko malo je kristolil to znanje njemu
samemu.

"Ivan Matvejč je vidno hiral po-
skršal se je držati po konej. Jedenkrat
bilo je tri tedne pred njegovo smrto,
zvrtilo se mu je močnor glavi, prav po
kosišu. On se je zamislil in rekel: "I'est
la fin," (Koniec je,) in ko se je za-
vedel in spočil, pisal je pismo v Petro-
grad svojemu bratu, jedinemu nasled-
niku, s katerim ni občeval celih dvaj-
set let. Zasliskal o bolezni Ivana Ma-
tvejča, obiskal ga je neki sosed, Ne-

mec katolik, nekdaj sloveč zdravnik, a
zdaj živoč v pokoji na deželi. On je le
po redkem prihajal k Ivanu Matvejču,
in ta ga je vprijejam vselej z veliko
prijaznostjo, in sploh ga je jako čislal.
Starce svetoval je Ivan Matvejču mu-
je pa odgovoril, da "ces messieurs et
moi, nous n' avons rien a nous dire".
(Ti gospodje in jaz se nimamo niti
pričevanja.) in poprosil ga je pre-
meniti razgovor, a po njegovem odloku,
du da je slugi povlečel, nikogar več ne
vzprejet. Potem je pa več poslati po-
me. Jaz sem se pretrašila, ko sem ga
zagledala: a plavi črti sta mu pokaza-
li pod očmi, obraz se mu je potegnil in
otpriljek, celjust mu je visela. "Vous
avez grande, Suzon". (Kako ste velika
Suzon.) rekel je težko izgovarjajoč go-
slnaške, vendar se je hotel zasmehati
jaz sem takrat včas izpolnila devet-
najst let), "vous allez peut-être biens
tenter rester seule. Soyez toujour sage et
vertueuse" C' est la dernière recomman-
dation d' un . . . Zakajšal je . . . d'
un vielard qui von went du bien.
Je vous ai recommandé a mon frere et
je ne doute pas qui il ne respecte mes
volentes . . . (Vi boste morebiti sko-
ro sami ostali. Bodite vedno pametni
in čednostni. To je zadnje priporočilo,
starca, ki vas ljubi. Jaz sem vas pripo-
ročil svojemu bratu in ne dvomim, da
bode spoštovan moje želje . . .) Zopet
je zakašjal in skrbno potipal svoje
prsi. "Du reste je t' espere encore pour-
voir faire quelque chose pour vous . . .
dans mon testament. (Siecer se nadeja
da more ſe kaj storiti za vas . . .
v svojem testamentu.) Ta poslednja fra-
za me je kakor nož sunila v srečo. Oh,
to je bilo vendar preveč . . . preveč
zaničljivo in razčajljivo! Ivan Matvejč
pripisoval je drugemu živstvu . . .
čustvu žalosti in hvaležnosti to kar
je izraževalo na mojem obrazu ka-
kor bi me hotel tolaziti, potkal mi je po
rami, potem me je pa po navadi pri-
jazno porinil prao rekec: "Voyons,
mon enfant, du courage! Nous sommes
tous mortels. Et puis, il n'y a pas
encore de danger. Ce n'est que une
précaution que j'ai, era devoir prendre . . . Allez!" (Le srčno gledajte
lete moje. Mi vse smo smartni. In po-
tem se ni nikakšne nevnrosti. To je
samo opreznost, katero sem po mojih
mislih moral upotrebiti. Pojdite!) Ka-
kor takrat, ko me je poklical privikr
k sebi po maternej smrti, hotela sem
tudi zdaj zaklicati: "Vsaj sem Vaš
božič!" Pa pomisnil sem, da bi lahko
misli, da s tem besedami hočem za-
trditil moje pravice, pravice na nasled-
stvo in na njegove denarje . . . Nikako
ne! Nič ne povem človeku, kateri
nikdar mi v priču mene omenil imena
moje matere, v očeh katerega takoj
znam, da že ni poizvedel, ali jaz
zem za svoj rod! Morda je pa vse že
navočil kdo pred svojo hejerjo, kakor
je pred njeno materjo! Pusti ga naj
nese v grob ohe te dve krividi! Zarotim
se da ne bo slišal iz mojih ust te bese-
de, ki bi moral zvonti sladko in ne-
takno sveto v njegovih ušesih! Ne
režem mu "oče", ne odpusti mnini niti
od matere, niti od sebe. On ne potrebuje
odpuščanja, niti tega razvajanja . . .
Ne more biti, ne more biti, da bi ju ne
potrebujem. Nikdar ne dobi odpuščenja
nikdar, nikdar!

"Bog ve, ali bi jaz bila vdržala sva-
jo kletev, ali se bi bilo omčelo mo-
je "ma chere demoiselle", ali pa "mon
Antigone." (Draga gospica, moja
Antigona.) M. le Commandeur umrl je
dve leti po smrti moje matere; vidi-
se je, da je njegova start že bolj potr-
la Ivan Matvejč. Njegov sovrstnik je
odsel: to ga je prestršilo. Pa jedina
zastava gospoda Commandeura bila je
da je vselej zaklical: "Bien jone,
mal renssi!" (Dobro ste izrali ali brez
uspeha.) Kadar je Ivan Matvejč napalk
samil, igraje bilard z gospodom Ratčem
in da je kader se je Ivan Matvejč obr-
nil k njemu s kakim vprašanjem, ka-
kor: "N' est-ce pas, M. le Commandeur
est Montesquieu, qui a dit cela dans
ses lettres persanes?" (Kaj ne gospod
Komandeur to je izrek Montesquieu
v svojih perzijskih pisilih) razbil
polno žlico juhe po srajci, in bistru-
muno mu odgovoril: "Ah Monsieur,
Montesquieu? Un grand ercivain,
monsieur, un grand ercivain!" (Ah gos-
pod Montesquieu, velik pisatelj,
gospodine, velik pisatelj.) Samo jeden-
krat, ko je rekel Ivan Matvejč da:
"les theophilantropes ont eu pourtant
du bon (Bogo in ljudomilni o imeli ven-
dek nekaj dobrega v sebi), zaklical je
starce z nemirni glasom: "Monsieur
Njih začetnik, in pospešitelj te družbe,
de Kulontouskoi! (on se namreč v pet
in dvajsetih letih ni naučil prav izgo-
varjati imena svojega gospodarja) Mon-
sieur de Kolontouskoi! Leur fundate-
ur, l' instigatore de cette secte, se La
Reveillere Lepeaux etait un bonnet
rouge!" (Gospod Kulontouskoi! Njih
začetnik, in pospešitelj te družbe, ta
La Reveillere Lepeaux, je bil rdeče-
kapar.) Jaz sem se vedno žudila kako
mnogo je znal Ivan Matvejč — in ka-
ko malo je kristolil to znanje njemu
samemu.

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove poslednje
besede. Pa jaz tega ne verujem zakaj
bi bil na govor po ruski, pa se v tam-
ki trenutku in take besede!

"Celi štirinajst dñi žakali mo pri-
klicali, a sedel je ta dana koraka od
njegovega živstva, in zvijajoč se na tleh, in dvakrat je
ponovil: "Votj, baluška, i Jurjev dan!" (Glej mamica, tu je Jurjev dan!) To pravijo so bile njegove pos